

PROTOKOLLAT

med tilkendegivelse af 1. februar 2017

i

faglig voldgiftssag (FV2016-0172):

Fagligt Fælles Forbund

Industrigruppen

(forhandlingssekretær Hans Daugaard)

mod

Dansk Byggeri

for

PRO TEC Vinduer A/S

(advokat Helene Bjerg Kofod)

Der er i denne sag tvist mellem parterne om, hvorvidt henholdsvis fastholdelsestillæg i henhold til en lokalaftale, søgnehelligdagsbetaling og feriegodtgørelse indgår i beregningsgrundlaget ved beregning af fratrædelsesgodtgørelse efter Industri-, Træ- og Møbeloverenskomstens § 71, pkt. 6, sammenholdt med pkt. 7, om fratrædelsesgodtgørelse til medarbejdere med længere anciennitet.

Da der ikke har kunnet opnås enighed mellem parterne, er sagen indbragt for denne voldgiftsret bestående af forhandlingssekretær Allan B. Schmidt og forhandlingssekretær John Hansen, begge udpeget af klager, konsulent Ole M. Christensen og advokat Linda Nordstrøm Nissen, begge udpeget af indklagede, samt som opmand højesteretsdommer Lene Pagter Kristensen.

Sagen blev forhandlet den 1. februar 2017, hvor Fagligt Fælles Forbund var repræsenteret ved forhandlingssekretær Hans Daugaard og Dansk Byggeri ved advokat Helene Bjerg Kofod.

Fagligt Fælles Forbund nedlagde følgende påstande:

1. Indklagede tilpligtes at anerkende, at det i lokalaftale ”Vilkår for fastholdelse og fratrædelse for alle medarbejdere ved PRO TEC Vinduer A/S i forbindelse med lukning af virksomheden i Holstebro” omtalte fastholdelsestillæg på 13,00 kr. i timen indgår i medarbejdernes samlede indtjening og dermed i beregningsgrundlaget for fratrædelsesgodtgørelse i henhold til Industri-, Træ- og Møbeloverenskomsten (ITM) § 71, pkt. 7.
2. Indklagede tilpligtes at anerkende, at søgnehelligdagsbetaling (SH) indgår i medarbejdernes samlede indtjening og dermed i beregningsgrundlaget for fratrædelsesgodtgørelse i henhold til Industri-, Træ- og Møbeloverenskomsten (ITM) § 71, pkt. 7.
3. Indklagede tilpligtes at anerkende, at feriegodtgørelse indgår i medarbejdernes samlede indtjening og dermed i beregningsgrundlaget for fratrædelsesgodtgørelse i henhold til Industri-, Træ- og Møbeloverenskomsten (IMT) § 71, pkt. 7.

Dansk Byggeri for PRO TEC Vinduer A/S nedlagde påstand om frifindelse.

Der blev afgivet forklaring af fhv. tillidsrepræsentant Henrik Kristensen, 3F afdelingsnæstformand Kurt Kristian Nielsen, forhandlingssekretær Hans Daugaard, tidligere direktør Jens Sørensen, HR-chef Niels Myrup Andersen og chefkonsulent Henrik Olsen, hvorpå sagen blev procederet.

Der blev ikke opnået flertal for en afgørelse blandt de af parterne valgte medlemmer, og afgørelsen blev herefter overladt til **opmanden, som udtalte:**

Efter § 71, pkt. 6, i Industri-, Træ- og Møbeloverenskomsten 2014 mellem Dansk Byggeri og Fagligt Fælles Forbund har medarbejdere med en nærmere angivet længere anciennitet, som opsiges uden egen skyld, krav på en særlig fratrædelsesgodtgørelse, som beregnes således, jf. § 71, pkt. 7:

”Den særlige fratrædelsesgodtgørelse udgør et beløb svarende til forskellen mellem det til enhver tid gældende dagpengebeløb pr. måned og lønnen med fradrag af 15 procent. Fratrædelsesgodtgørelsen kan minimum udgøre 2.500 kr. pr. måned og maksimum 15.000 kr. pr. måned. Lønnen opgøres som medarbejderens samlede indtjening pr. time, herunder akkordtillæg,

bonus, holddriftstillæg, genetillæg m.v. Beløbet opgøres på opsigelsestidspunktet. Pensionsbidraget indgår ikke i beregningsgrundlaget.”

Tvisten i sagen angår, om der i det således fastlagte beregningsgrundlag også indgår fastholdelsestillæg i henhold til parternes lokalaftale af 14. december 2015 (klagers påstand 1), søgnehelligdagsbetaling (klagers påstand 2) og feriegodtgørelse (klagers påstand 3).

Opmanden bemærkede indledningsvis, at der ikke kan udledes noget selvstændigt fortolkningsbidrag af det forhold, at der i § 71, pkt. 7, tales om ”lønnen”, da der ikke i dansk ret er fastlagt et generelt lønbegreb.

Opmanden fandt endvidere, at det efter de forklaringer, som er afgivet af Hans Daugaard og Henrik Olsen, må lægges til grund, at overenskomstparterne under overenskomstforhandlingerne i 2010, hvor § 71, pkt. 6 og 7, kom ind i overenskomsten, ikke gjorde sig nærmere overvejelser om, hvorvidt det beregningsgrundlag, som er fastlagt i pkt. 7, også skulle omfatte de poster, som der er tvist om under den foreliggende sag. Der foreligger heller ingen oplysninger om, hvorledes § 71, pkt. 7, rent faktisk er blevet fortolket i praksis.

Ifølge § 71, pkt. 7, skal lønnen opgøres ”som medarbejderens samlede indtjening pr. time, herunder akkordtillæg, bonus, holddriftstillæg, genetillæg m.v.”. En stort set enslydende formulering findes i overenskomstens § 40, pkt. 1, om løn under sygdom, hvor det bl.a. hedder:

”Betaling til løn under sygdom og tilskadekomst udgør fuld løn, dog maks. pr. time ...

...

Beregningsgrundlaget er medarbejderens samlede indtjening (herunder akkordtillæg, bonus, holddriftstillæg, genetillæg m.v.) pr. arbejdstime i de sidste 4 uger før fraværet.”

Der er mellem parterne enighed om, at ferie-, søgnehelligdags- og feriefridagsbetaling samt pension ikke indgår i beregningsgrundlaget efter § 40, pkt. 1, idet der i § 40, pkt. 9, er taget særskilt højde for disse betalinger.

Da det må have formodningen imod sig, at der i den samme overenskomst gøres brug af begrebet ”samlede indtjening pr. time” i forskellige betydninger, fandt opmanden, at ”samlede indtjening” i § 71, pkt. 7, må forstås på samme måde som i § 40, pkt. 1, dvs. som ikke omfattende ferie-, søgnehelligdags- og feriefridagsbetaling samt pension. Det forhold, at det i § 71, pkt. 7, udtrykkeligt er nævnt, at pension ikke indgår i beregningsgrundlaget, kan ikke føre til et andet resultat, da det ikke herfra kan sluttes, at så må alle andre betalinger til medarbejderne indgå i beregningsgrundlaget.

Der kan på den anførte baggrund herefter ikke gives klager medhold i påstand 2 og 3.

Hvad angår fastholdelsestillæg i henhold til lokalaftalen af 14. december 2015 er udbetaling heraf ifølge aftalen betinget af, at medarbejderen ikke selv siger op, men forbliver i jobbet, så længe PRO TEC ønsker det, og tillægget kommer først til udbetaling med sidste lønudbetaling efter fratrædelse. Da tillægget således først udløses ved medarbejderens fratræden efter, at medarbejderen har opfyldt fastholdelsesforpligtelsen, fandt opmanden, at der ikke har været tale om en indtjening omfattet af § 71, pkt. 7, som kan opgøres på opsigelsestidspunktet, og at der dermed heller ikke kan gives klager medhold i påstand 1.

Opmanden tilkendegav på baggrund af det anførte, at en kendelse i sagen vil falde ud til, at indklagedes frifindelse påstand vil blive taget til følge.

Parterne var enige om at tage denne tilkendegivelse til efterretning med samme virkning som en kendelse i sagen. Der var endvidere enighed om, at parterne hver især bærer egne omkostninger ved sagens behandling og halvdelen af udgiften til opmanden.

Sagen sluttet.

København, den 14. februar 2017

Lene Pagter Kristensen